

ligheden er her den at faa Oplevelserne bragt i læseværdig Form. Godt er det da, naar en anden kan og vil føre Pennen.

Saadanne Memoirer er det, der foreligger i Salomon Frifelts og Tobiassen Kragelunds Bog »Sognets Veteraner«, Erindringer skrevet »med ført Pen«. De to Forfattere har lyttet til de gamles Beretninger med en Ærbødighed som den, hvormed en Søn hører paa sin Faders Fortællinger om sin Ungdom, og har nedskrevet dem med en Kunstners Haand.

Bogen bærer Undertitlen »Fra Krigsaar og Arbejdsaar«. Frifelt gengiver, hvad han som ung Journalist har hørt Veteraner fra de to slesvigske Krige fortælle om Slaget ved Fredericia og Kampene ved Sankelmark og Dybbøl. Og som den Digter han er, forstaar han at gøre Stoffet lyslevende.

Tobiassen Kragelund fortæller om Arbejdets Veteraner, Landsbyskomageren, Træskomanden og Tærskeren. Hans Viden om gamle Dages Arbejdsforhold og Haandværks- og Husflidsforhold er stor, og saa forstaar han at fortælle og beriger ens Viden om Fortidens Dagligliv.

Bogen hører ikke til de epokegørende kulturhistoriske Værker, men den bringer et pietetsfuldt Billede fra en Tid, der svandt og aldrig vender tilbage.

Carl Lindberg Nielsen.

Salomon J. Frifelt & T. Tobiassen Kragelund: »Højt paa Straa«. (Gyldendal 1947).

Med denne Bog, den tolvte i Rækken, har de to flittige Forfattere fortsat deres Skildringer af gammel Almuekultur og jydsk Bondesind.

Salomon Frifelt indleder med at fortælle om Tækkemanden Lille Lavs. Skildringen maa vist henregnes til Kategorien »Dichtung und Wahrheit«, mest det første.

Langt værdifuldere er Tobiassen Kragelunds Redegørelse for Tækkemandens Arbejde. Forfatteren fortæller udførligt om Fremgangsmaaden ved Tækning med Straa og de Redskaber, der brugtes ved Arbejdet. Skildringen er levende og

klar og krydres ved Gengivelse i Dialekt af en gammel Tækkemands Oplevelser.

Hertil knytter sig et mindre Afsnit om en anden Haandværker, der som Tækkemanden var »højt paa Straa«, nemlig Skorstensfejeren. Men medens Tækkemandens Haandtering er af gammel Oprindelse og snart vil forsvinde sammen med de sidste Straatage, kendes Skorstensfejere paa Landet først fra det 20. Aarhundrede.

Den jævne, fordringsløse lille Bog læses med Fornøjelse og har Værdi ved at bringe Bud fra et Haandværk, der snart vil være uddød.

Carl Lindberg Nielsen.

M. P. Kastberg: 90 Aar i Jylland. (Nyt Nordisk Forlag. 1947).

En gammel jyde (f. 20/10 1854) har udgivet sine erindringer fra et langt liv. Han har oplevet hele den vældige forandring og omdannelse af landskabelige og økonomiske former, som gør 90 år til en lang årrække, et begivenhedsrigt tidsrum. Mange vil derfor nok fristes til at gå ombord i værket; men de vil skuffes, for her er der hverken tale om noget levende billede af forandringerne eller af fremstående og interessante personer. Naturligvis vil de læsere, der blot i nogen grad har fælles bekendtskabskreds med forfatteren sikkert nikke genkendende til personer og historier, men for os andre er der ikke meget andet at uddrage af denne bog end en vis karakteristisk af forfatteren, hans overvældende snakkesalighed og ingenlunde usædvanlige Jeronimus-agtige forargelse over de skiftende tider og nutidens ungdom.

De konkrete oplysninger er få, de vigtigste knytter sig til Oddesund færgeri, som forfatteren havde i en årrække, men næsten alle er lettere at finde i de officielle publikationer end her, hvor både henvisninger og registre mangler. I »90 Aar i Jylland« er der trykt en del sange og vers af forfatteren, hidtil utrykte ting, der uden skade, tilligemed resten af bogens indhold, kunde have forblevet utrykt — i en papirfattig tid.

Henning Paulsen.